

Internet nam je osigurao nove alate, ali i nove prijetnje

[Nataša Gajski Kovačić, Dražen Najman]

Utemeljena 1957. godine u Parizu, Međunarodna tjelohraniteljska asocijacija (International Bodyguard Association) ove godine obilježava šest desetljeća postojanja i djelovanja na području tjelesne zaštite.

Organizaciju, koja danas djeluje po cijelom svijetu, te je godine osnovao bojnič Lucien Victor Ott (1931 – 1990), veteran francuske vojske koji se 50-tih godina prošlog stoljeća bavio proučavanjem i poboljšanjem tehnike osobne zaštite. IBA je pod Ottovim vodstvom rasla, a organizacije je davala obuke tjelesnim zaštitarima kraljeva, predsjednika, diplomata i političara, pripadnicima vojske, jedinicama za zaštitu sudaca i medijskih zvijezda i mnogim drugima, a područje rada raširilo im se po Europi, Africi, Aziji, Srednjem istoku, Pacifiku kao i Srednjoj i Južnoj Americi. Godine 1990. godine, pred svoju smrt, bojnič Ott izrazio je želju da njegov najbolji učenik i izabranik James Shortt nastavi s obukom vještine modernih i uspješnih metoda tjelesne zaštite. Do danas Shortt se zadržao na poziciji generalnog direktora IBA-e.

■ **Možete li usporediti organizaciju IBA početkom 1990-ih kada ste je počeli voditi s današnjom?**

Vođenje IBA-e preuzeo sam od Luciena Otta kada me zamolio posljednjih dana svog života u veljači 1990. godine da nastavim njegov rad. Već na sastanku 20. srpnja 1989. godine kojem sam prisustvovao u Parizu, Lucien je sastavio shematski plan IBA-e. Glavna područja bila su: IBA članstvo, individualni i grupni rad, nacionalni uredi, instruktorski programi i regulativa te licenciranje IBA tečajeva. Bio sam predsjednik IBA-e dvije godine zaredom sredinom 1980-ih dok je direktor projekata sa specijalističkim uslugama treninga bio Lucien i to pod predsjanjem vice admirala Sir Petera Austina

Prije dvadeset, trideset godina nismo imali neprijateljski nadzor putem dronova. Istovremeno sad smo u mogućnosti koristiti dronove za nadzor prebivališta VIP-ova i okolnih terena, a također i za kontrolu ruta i moguća mjesta zasede...

i vikonta Johna Slima. Kada sam se vratio u veljači 1988. iz Afganistana, Lucien Otto me je odredio za puno zaposlenje u IBA-i i to na funkciju međunarodnog koordinatora (Administracija) i direktora treninga (Tehnički). Nakon Lucienove smrti u veljači 1990. odbio sam titulu predsjednika za svoju poziciju, ali sam prihvatio titulu generalni direktor što pokriva obje moje prethodne funkcije. Na Lucienovoj

vizitki stajala je titula IBA HQ – Direction Générale. Od veljače 1990. nastavio sam s te dvije zadaće u razvoju IBA-e, organizacijskom i trenerskom.

Moja je primarna misija bila da bi se IBA treba nastaviti razvijati u svojevrsni 'brain trust' u zaštiti, a ne poput mnogobrojnih trening organizacija, i vladinih i korporativnih, koje su se jednostavno pretvorile u muzej prošlih tehnika. Kako bismo ostvarili taj cilj, značilo je to slijeđenje najboljih praksi i tjelohraniteljske struke, umjesto mentaliteta 'majmun radi što majmun vidi' koji se može naći u većini 'vrtača za tjelohranitelje'. Od 1990-ih IBA se globalno proširila na pet kontinenata, registrirala unutar Ujedinjenih Naroda kao INGO, s Union of International Associations u Briselu, zaštitili smo naš logo s OHIM Europske unije i povećali naše članstvo 2000 posto.

■ **Kako trenutno IBA funkcionira po pitanju članstva, mreže i programa obuke?**

Međunarodni tjelohraniteljski registar broji gotovo 7000 licenciranih ljudi koji drže 100 sati međunarodnih treninga, obilježenih s Lucien Otto bedžom s brojem 001. Uz to, imamo 5500 pripravnika (manje od 100 sati treninga) diplomante, 58 počasnih članova i 634 pridružena člana.

IBA programi baziraju se na tri razine: temeljnoj (međunarodna tjelohraniteljska obuka od 100 sati), specijalističkoj (srednja razina) i naprednoj.

Naši instruktori trebaju diplomirati kao CIBG (certificirani međunarodni tjelohranitelj) i tek tada postignu mentorski status, a svi instruktori, moraju obnavljati svoje kvalifikacije svake dvije godine.

■ **Vodite organizaciju iz londonske središnjice, no koliko vremena godišnje provodite obilazeći druge podružnice širom svijeta?**

Minimalno dva tjedna mjesečno provedem na putu i educiranju u inozemstvu,

od Azije do Europe, Amerike do Afrike pa čak i do Oceanije.

■ Što se promijenilo u obuci i vještinama IBA-e u zadnjih dva desetljeća?

Temeljne vještine ostale su iste, ali detalji su se promijenili, kao i napredak u odgovoru na nove ugroze i tehnologije. Da navedem primjer, prije dvadeset, trideset godina nismo imali neprijateljski nadzor putem dronova. Istovremeno sad smo u mogućnosti koristiti dronove za nadzor prebivališta VIP-ova i okolnih terena, a također i za kontrolu ruta i moguća mjesta zasjede... Internet, GPS/GSM osiguravali su nam nove alate, ali i nove prijetnje.

■ Što konkretno budući tjelohranitelji i zaštitari dobivaju od IBA-inih programa i obuka?

To je prvenstveno naše znanje, iskustvo i globalna povezanost. i dakako edukacija. Ljudi ne bi trebali brkati licenciranje i edukaciju, jer nije riječ samo o nizu pravnih regula postavljenih kao prepreke ili rješenja, već o stvarnom znanju kojeg pružamo.

Vjerujemo da je vidljivo da je IBA utemeljila i da razvija obuku zaštite već više od 60 godina i nema razloga da se to ne nastavi

Malo ljudi iz svijeta edukacije tjelohranitelja zna da je program SIA nastao upravo po IBA programima, što mogu potvrditi oni koji su završili i SIA i IBA tečajeve, te su uvidjeli da su programi gotovo isti. Naravno, IBA je nastala 1957. godine, a SIA mnogo kasnije, pa je i po tome lako zaključiti tko je koristio znanja, ideje i iskustva od koga.

Brian Ware je, uz odobrenje središnjeg ureda IBA-e, objavio knjigu koja spaja IBA doktrinu i najbolju praksu tjelohraniteljskih vještina i iskustava za potrebe britanske sigurnosne industrije. Brian je služio kao britanski policijski službenik i član Kraljevske vojne policije. Suradivao sam s njim kad je bio zadužen za sigurnosnu službu British Government's Cabinet Office security. Završio je edukaciju s IBA-om u Velikoj Britaniji i Irskoj i formulirao program izobrazbe za civile i vojne osobe za SIA CP licenciranje na Mid Kent Collegeu.

Jedan od najvećih izazova za edukaciju tjelohranitelja proteklih godina bilo je licenciranje od strane države. Ona nije osmišljena da zaštiti tjelohranitelje ili klijente ili da osigura standarde i tako regulira profesiju. U mnogim zemljama to je samo još jedan izvor prihoda, sredstvo kako izvući novac od poreznika i kako ga dodati u državni proračun. Još nisam vidio shemu državnog licenciranja koja bi odgovarala i potrebi struke i klijenata.

Uoči londonskih Olimpijskih igara britanska je vlada u listopadu 2010. ocijenila SIA (Security Industry Authority) licence kao neučinkovite. To dokazuje da je priča o britanskoj SIA razvikana priča. Napominjem da je IBA jedina tjelohraniteljska organizacija registrirana u okviru UIA i UN posvećena edukaciji tjelohranitelja i jedina koja to uspješno postiže na globalnoj razini punih 60 godina. Dolazi novo doba, doba BREXIT-a, izlaska Velike Britanije iz EU, koja će se odraziti i na SIA licencu i njenu „važnost“ unutar EU i šire.

■ S obzirom na konkurenciju koliko su vaši programi pomoć tjelohraniteljima pri traženju posla nakon određene obuke?

Nije posao IBA-e da traži zaposlenje za diplomante IBA-a ništa više nego što je odgovornost bilo kojeg sveučilišta da zaposli svoje diplomante. Nije ni etički niti logično 'baciti udicu' na potencijalne studente da prođu naš tečaj i da ćemo ih zaposliti ili im naći posao. Ustvari, to je dokaz vrhunca nepoštenja. S trening strane, ako je motivacija studenta isključivo 'daj mi posao', zapitajmo se kako bi IBA mogla znati je li ta osoba pogodna ili dovoljno etična za posao?

Iz perspektive studenta, obećanje o zapošljavanju obično se ne ostvaruje samo plaćanjem i završetkom tečaja. U nedavnom skandalu, otkrivenom na društvenim medijima bliske zaštite, običan lopov je tvrdio da je ruski časnik specijalnih postrojbi koji podučava vlastite taktičke tečajeve. Tvrdio je da živi u Londonu (laž), na svom je profilu tvrdio da je šef SIA-e (totalna laž) i obećao je studentima koji završe njegove tečajeve posao, ali posao se nikada nije pojavio, a on je prekinuo kontakte s polaznicima s kojima je obećao da će raditi. Sada se fokusirao na prijevare u Italiji. Nije to ni prvi ni posljednji put da nailazimo na ovakve prijevare.

Mi ne obećavamo posao, ali uspješ-

Tjelohranitelji u siromašnim zemljama ne mogu si priuštiti obuku i oslanjaju se na sponzore, a oni najčešće ne mare je li osoba obučena i gledaju na osoblje tek kao na meso koje će baciti u žrvanj, nešto poput filma John Wick 2

no osiguravamo posao za uspješne IBA studente. Na tržištu rada uvijek postoji nezaposlenost i nezaposleni. Odgovornost i mogućnosti bi trebali biti kriteriji za zapošljavanje, a ne samo da je mamac onaj dio koji se odnosi na novac.

■ Kakva je pozicija IBA organizacije na području jugoistočne Europe i Balkana u koji administrativno potpadaju Hrvatska i Slovenija?

IBA je bila pionir tjelohraniteljskih tečajeva na Balkanu, a sada mnogi pojedinci nude 'tečajeve' na Balkanu. Tvrda jezgra IBA-e na Balkanu su dobro obučeni profesionalci. Njihov fokus je mentorstvo i najbolja prakse u vještinama tjelohranitelja za one na Balkanu koji doista žele obuku da postanu profesionalni tjelohranitelji.

■ Gdje vidite prostora za daljnji napredak IBA-e po pitanju organizacije, hijerarhije i znanja?

Vjerujemo da je vidljivo da je IBA utemeljila i da razvija obuku zaštite već sve od 60 godina i nema razloga da se to ne nastavi.

■ Iako ste prisutni globalno, pretpostavljam da ima dijelova svijeta gdje bi se željeli jače pozicionirati?

Obuka je determinirana ekonomijom. Tjelohranitelji u siromašnim zemljama (zemlje trećeg svijeta) ne mogu si priuštiti obuku i oslanjaju se na sponzore i šefove, a oni najčešće ne mare je li osoba obučena i gledaju na svoje osoblje tek kao na meso koje će baciti u žrvanj, nešto poput

filma John Wick 2. Naš je posao educirati kandidate za tjelohranitelje. Posljednjih deset godina vidi se stvaranje IBA-e u Africi, Aziji i Južnoj Americi. Podučavao sam na Karibima, Južnoj Africi i mjestima poput Hong Konga još prije 30 godina.

■ Tko je James Shortt – osobno i profesionalno?

Što se tu ima reći? Vjerujem u san Luciena Otta. Jasno kažem tko sam, za razliku od kukavičkih anonimaca koji se skrivaju u tamnim predjelima Interneta. Na kraju, priča se uvijek svodi na naš rad i uspjeh naših praksi. Nažalost, na Balkanu su mnogi tjelohranitelji zavarani da ulože vrlo velike svote novca kako bi upisali SIA tečajeve ne znajući da SIA ne provodi nikakve tečajeve, to provode nezavisni kontraktori registrirani certifikatima poput City & Guilds, BTEC and Highfield. Ako je kandidat uspješan, može se prijaviti za SIA CP3 licencu plaćanjem pristojbe. Licenca je međutim valjana samo ako postoji dozvola za rad u Velikoj Britaniji, čak i ako je predloženo mjesto rada van Velike Britanije (Irak/Afghanistan/Libija). U Velikoj Britaniji ima oko 1000 CP3 vlasnika licenci koji jure za istim poslom. Premalo posla, a previše vlasnika CP3 licenci, ali to vam nitko ne kaže kada traže novac za tečaj. Mnoštvo kvalitetnih tvrtki koje zapošljavaju u neprijateljskom okruženju više ne pitaju niti traže CP3 licencu iz Velike Britanije jer se sada na to počelo gledati kao na loš standard. ■

PRVI IZBOR ZA SIGURNOSNE STRUČNJAKE:

- Videonadzor i videoanalitika
- Protuprovala
- Alarmi sustavi i vanjska zaštita
- Vatrodojava
- Kontrola prolaza
- K-ERV – aplikaciju za evidenciju radnog vremena
- Telekomunikacije
- Plinodojava
- Portafoni i portafonije
- IT sustavi

distributer i provider cjelovitih rješenja za integraciju sustava zaštite...

...s nama u sigurniju budućnost!

KROBEL PROMET d.o.o.

Poslovnica Zagreb:
Zagrebačka cesta 145a, 10000 Zagreb
Tel: +385 1 3664 134; +385 1 3664 135

Fax: +385 1 3664 134
Email: krobela@krobela.hr
Web: www.krobela.hr

